

denne Bestemmelse er upaaankelig. — Imidlertid kan det jo hælde, navnlig naar Tilbagekaldelsen er sket ved en offentlig Bekendtgørelse, at Trediemand faktisk er uvidende om Tilbagekaldelsen, og han vil altsaa, saafremt Fuldmægtigen trods Tilbagekaldelsen indgaar en Aftale med ham, komme til at lide et Tab. Herved er dog normalt intet at gøre. Hvis imidlertid Fuldmagtsgiveren har *særlig* Grund til at formode, at Fuldmægtigen, uagtet Fuldmagten er tilbagekaldt eller erklæret uvirksom, paa hans Vegne vil foretage en Retshandel overfor en *bestemt* Trediemand, gør Loven Fuldmagtsgiveren det til Pligt, hvis han maa antage, at Trediemanden er ubekendt med, at Fuldmagten ikke længere gælder, saa vidt muligt at give ham Meddelelse herom. Undlader han dette, bliver Retshandelen bindende for ham, saafremt Trediemand var i god Tro. — Virkningen af Fuldmagtsgiverens *Død* var efter den tidligere Retsopfattelse den, at Fuldmagten dermed bortfaldt. Nogen Tilbøjelighed til at gøre Undtagelser herfra har dog været sporet i den senere Tid, saaledes fastslaar Fimalovens § 30, at Fuldmagtsgiverens Død ikke medfører Prokuraens Ophør. Loven gaar nu videre ad denne Vej, idet den bestemmer, at naar Fuldmagtsgiveren dør, er Fuldmagten alligevel gældende, forsaavidt det ikke følger af særlige Omstændigheder, at den skal bortfalde. Det tilføjes imidlertid, at selv om saadanne særlige Omstændigheder foreligger, er dog en paa Fuldmagten støttet Retshandel gældende overfor Dødsboet, saafremt Trediemand hverken havde eller burde have Kundskab om Dødsfaldet og dets Betydning for Fuldmægtigens Beføjelse til at foretage Retshandelen. Fuldmagten ophører fra det Tidspunkt, da det viser sig, at *Gæld ikke vedgaaes*. — Bliver Fuldmagtsgiveren *umyndiggjort*, erhverver Trediemand ikke ved Retshandel med Fuldmægtigen anden Retsstilling overfor den umyndiggjorte, end han vilde have erhvervet, hvis Retshandelen var foretaget med denne selv. — Kommer Fuldmagtsgiveren *under Konkurs*, erhverver Trediemand ikke ved Retshandel med Fuldmægtigen anden Retsstilling overfor Konkursboet, end han vilde have erhvervet, hvis Retshandelen var foretaget af Fuldmagtsgiveren selv.

3die Kapitel handler om „*ugyldige Villieserklæringer*“. Angaaende Villieserklæringer fremkaldte ved *Tvang* eller